

ತಾಯಿ ಹೃದಯದ ವಿಜ್ಞಾನಿ

ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ 'ತಾಯಿ ಹೃದಯ' ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತೊಂದಿದೆ. ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಕಾಯಿಲೆಪೀಡಿತರ ಕುರಿತು ಮಮತೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಆ ಮಾತಿನ ಹಿಂದಿರುವ ಆಶಯ. 'ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ'ಯ ಪ್ರಧಾನ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುವ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅಂತಹ 'ತಾಯಿ ಹೃದಯ'ದ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕ.

ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಎಂಬುದು ತೀರಾ ಪರಿಚಿತ ಹೆಸರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನಿಸಿರಬಹುದು. ಹೌದು, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಜಗತ್ತಿಗೂ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಹೆಸರದು. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹರಿಕಾರ ಎನಿಸಿದ ಎಂ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅವರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಗಳು ಈ ಸೌಮ್ಯ. ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಬೆಳೆದ ಅವರು, ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯೆಯಾಗಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದವರು. ಎಚ್‌ಐವಿ ಪೀಡಿತರು ಮತ್ತು ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುವವರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲೂ ಪರಿಣತರು. ಕ್ಷಿನ್‌ನಿಕಲ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡವರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಸಿಕೆಗಾಗಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಎದ್ದಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಾಡಿದ ಮಾತು ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಾಳಜಿಗೆ ದ್ಯೋತಕ. 'ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಎಚ್‌ಐವಿ ಪೀಡಿತರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಕಾಯಿಲೆಪೀಡಿತರು ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಳು ಕಿವುಚಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅವರ ಬಳಿ ಇರದಿರುವುದೇ ಅವರ ಜೀವಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಗ್ಗವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು' ಎಂದು ಸೌಮ್ಯ ಭಾವುಕರಾಗಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಎಚ್‌ಐವಿ ಸೋಂಕಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದು 1990ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರತೀ ರೋಗಿಯು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ₹ 6 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಬಡವರಿಗೂ ಈ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೈಗಟುಕುವಂತಾಗಲು ಮತ್ತೊಂದು ದಶಕವೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

'ಜಗತ್ತಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಸೋಂಕಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ರೋಗಿಗಳು ಅಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವುದನ್ನು ನಾನು ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥರಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗಲೂ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ

ಮರುಕಳಿಸಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅಂತಹದ್ದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ...' ಎಂದು ಸೌಮ್ಯ, ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಿ, ಬೇಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಶೇ 10ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ತವರುಭೂಮಿ ಎನಿಸಿದ ಬಡ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ 0.3ರಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಸಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು ತುಂಬಾ ಕಠಿಣ ಎಂದು ಸಿರಿವಂತ ದೇಶಗಳ ನಾಯಕರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ ಆಕೆ.

ಸೌಮ್ಯ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಮುತುವರ್ಜಿಯ ಪರಿಣಾಮ, ಬಡ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಒದಗಿಸಲು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ 'ಕೊವ್ಯಾಕ್ಸ್' ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಯಾನ ನಡೆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರಧಾನ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸುಮನೇ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಲಸಿಕೆ ರಾಯಭಾರ ನಡೆಸಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಬಡ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಈಗ

ಲಸಿಕೆ ಪೂರೈಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಕೊರೊನಾದ ಬಿಗಿಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೌಮ್ಯ, ಮನೆಯನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಪತಿಯ ಹೊಣೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಜಿನೀವಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತವರು. ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿರತರು.

'ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕುಟುಂಬದ ಕುರಿತು ಆತಂಕ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ವಯೋವೃದ್ಧ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಕುರಿತೂ ಕಾಳಜಿಯಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೌಮ್ಯ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7ಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಡರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ಬ್ಯುಸಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

'ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬಾ ಜನ ತರಗತಿಗಳಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ. ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಅಗಲಿಕೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸುವಾಗ ನೋವು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ' ಎಂದು ಜಿನುಗುವ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಅವರು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. 'ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಸೋಂಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಹರಡುವ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಸೋಂಕಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಕುರಿತು ಅರಿಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಂಡ ಮದ್ದನ್ನೂ ಅರೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕೇಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿಯೇ ಇದಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಸೌಮ್ಯ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಜೀವರಕ್ಷಕ ಲಸಿಕೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ದೇಶ, ವರ್ಗ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಮನಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಆದರೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಹೃದಯ ಏಕೋ ಕಲ್ಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಸೌಮ್ಯ ಅವರು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರ ರಕ್ತ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎದುರಿಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವೀಣ ಕುಲಕರ್ಣಿ